

ЩОДО НАПРЯМІВ ВЗАЄМОДІЇ НАЦІОНАЛЬНОГО АНТИКОРУПЦІЙНОГО БЮРО УКРАЇНИ ТА ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ УКРАЇНИ

ON SECTORS OF INTERACTION OF NATIONAL ANTI-CORRUPTION BUREAU OF UKRAINE AND CIVIL SERVICE OF FINANCIAL MONITORING OF UKRAINE

Гресько В.І.,
студентка

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Резнік О.М.,

доктор юридичних наук, доцент,

*доцент кафедри адміністративного, господарського права та фінансово-економічної безпеки
Навчально-наукового інституту права
Сумського державного університету*

Стаття присвячена дослідженню питання напрямів взаємодії Національного антикорупційного бюро України та Державної служби фінансового моніторингу України в частині протидії легалізації злочинних доходів, а також попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних правопорушень. Проаналізовано та визначено основні поняття, пов'язані з напрямками взаємодії, здійснено їх тлумачення. Визначено як загальні ознаки взаємодії, так і ознаки взаємодії Національного антикорупційного бюро України з іншими органами державної влади. Зауважено, що чітке визначення напрямку взаємодії Національного антикорупційного бюро України та Державної служби фінансового моніторингу України не лише сприятиме цілеспрямованості їх дій, а й попереджатиме вихід за межі їх компетенції. На підставі аналізу законодавства України виокремлено й охарактеризовано напрями взаємодії між означеними суб'єктами, до яких належать надання та розгляд одержаних узагальнених матеріалів, обмін інформацією, подання та виконання запитів, створення спільних робочих груп. Запропоновано власне бачення дефініції «напрями взаємодії Національного антикорупційного бюро України та Державної служби фінансового моніторингу України» – це спільна й узгоджена діяльність, яка здійснюється шляхом надання та розгляду одержаних узагальнених матеріалів, обміну інформацією, подання та виконання запитів, а також створення спільних робочих груп із метою протидії легалізації злочинних доходів, а також попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних правопорушень. Зроблено висновок, що кожен із проаналізованих напрямів взаємодії Національного антикорупційного бюро України та Державної служби фінансового моніторингу України є запорукою забезпечення фінансово-економічної безпеки України, адже без належним чином організованої взаємодії між правоохоронними та контролюючими органами неможливо забезпечити ефективне розкриття та розслідування злочинів.

Ключові слова: взаємодія, Державна служба фінансового моніторингу України, напрями взаємодії, ознаки взаємодії, Національне антикорупційне бюро України.

The article is devoted to the study of the issues of interaction between the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine and the State Financial Monitoring Service of Ukraine in combating the legalization of criminal incomes, as well as the prevention, detection, suspension, investigation and disclosure of corruption offenses. The basic concepts related to the directions of interaction are analyzed and defined, their interpretation is carried out. It is defined as general signs of interaction, as well as signs of interaction of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine with other bodies of state power. It was noted that a clear definition of the direction of interaction between the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine and the State Financial Monitoring Service of Ukraine will contribute not only to the purposefulness of their actions, but also to warn them beyond their competence. On the basis of the analysis of the Ukrainian legislation, the directions of interaction between the identified entities, which include the provision and consideration of the generalized materials received, the exchange of information, the submission and execution of requests, the creation of joint working groups, are identified and characterized. The actual vision of the definition of "directions of interaction between the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine and the State Financial Monitoring Service of Ukraine" is proposed: this is a joint and agreed activity, which is carried out by providing and reviewing the received generalized materials, information exchange, submission and execution of requests, and also creation of joint working groups the purpose of counteraction to the legalization of criminal incomes, as well as prevention, detection, termination, investigation and disclosure of corruption offenses. It is concluded that each of the analyzed areas of interaction between the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine and the State Financial Monitoring Service of Ukraine is a guarantee of financial and economic security of Ukraine, since without proper organized interaction between law enforcement and controlling bodies it is impossible to ensure effective disclosure and investigation of crimes.

Key words: interaction, State Service of Financial Monitoring of Ukraine, directions of interaction, signs of interaction, National Anti-Corruption Bureau of Ukraine.

Ефективність і результативність діяльності Національного антикорупційного бюро України та Державної служби фінансового моніторингу України щодо протидії легалізації злочинних доходів, а також попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних правопорушень залежать від організації та налагодження взаємодії між ними, що, своєю чергою, забезпечить належний стан фінансово-економічної безпеки держави. Така взаємодія відбувається в рамках складного адміністративно-правового механізму, структурним елементом якого є безпосередньо напрями взаємодії. З огляду на складність зазначеного механізму очевидно, що якість його роботи загалом залежить від функціонування кожного з його елементів, важливу роль в якому відіграють саме напрями взаємодії, що і зумовлює актуальність дослідження вказаних напрямів.

Окремі аспекти взаємодії Національного антикорупційного бюро України та Державної служби фінансового моніторингу України у своїх дослідженнях розглядали А.Г. Бухтіарова, Ю.М. Комарова та інші, водночас питання напрямів взаємодії між означеними суб'єктами науковцями комплексно досліджено не було.

Мета статті полягає у формулюванні авторського бачення поняття напрямів взаємодії Національного антикорупційного бюро України та Державної служби фінансового моніторингу України, виокремленні і характеристиці означених напрямів.

Для досягнення мети дослідження, забезпечення його повноти та всебічності вважаємо за доцільне розпочати з характеристики понятійно-категоріального апарату, звернувши увагу на поняття «взаємодія» та «напрями» з метою формулювання власного визначення напрямів

взаємодії Національного антикорупційного бюро України та Державної служби фінансового моніторингу України.

Так, поняття «взаємодія» є одним із найбільш поширених у різних сферах наукового пізнання, є базовою філософською категорією, яка відображає особливий тип відношення між об'єктами, при якому кожен з об'єктів діє (впливає) на інші об'єкти, приводячи їх до зміни, і водночас зазнає дії (впливу) з боку кожного з цих об'єктів, що, своєю чергою, зумовлює зміну його стану [1, с. 77–78]. З цього приводу слушною є думка А.М. Авер'янова, який вважає, що категорія «взаємодія» є суттєвим методологічним принципом пізнання природних і суспільних явищ. Щоб визначити суть об'єкта, необхідно виявити його закономірні взаємодії. Будь-який об'єкт може бути пізнаний лише в системі відносин і взаємодій з оточуючими явищами. Пізнання речей означає пізнання їх взаємодій, і водночас воно є результатом взаємодії між суб'єктом та об'єктом. Будь-яке дослідження, емпіричне чи теоретичне, починається з виявлення зв'язків об'єкта, форм його взаємодії з середовищем [2, с. 112].

Однак, зважаючи на те, що ми розглядаємо взаємодію правоохоронного та контролюючого органу, доцільно звернути увагу на визначення, запропоноване В. Коржем, який досліджував взаємодію прокурора з органами державної влади, управління та контролю і під взаємодією розуміє узгоджену за цілями, завданнями, силами, засобами, місцем та часом діяльність, спрямовану на додержання і застосування законів, запобігання злочинності, співробітництво з метою об'єднання зусиль у вирішенні загальних завдань захисту прав і свобод людини і громадянина та інтересів держави, діловий контакт, який може виникнути під час організації та проведення наглядової перевірки або реалізації її результатів [3, с. 30]. Відповідно, до загальних ознак взаємодії варто зарахувати такі: відбувається за наявності двох і більше суб'єктів; відсутня підпорядкованість між суб'єктами, що взаємодіють; передбачає узгоджені дії суб'єктів взаємодії; спрямована на досягнення спільної мети.

Водночас Ю.М. Комарова стверджує, що для взаємодії Національного антикорупційного бюро України з іншими органами державної влади характерні такі ознаки: 1) здійснюється на засадах співробітництва та координації, проте деякі елементи взаємодії мають контрольно-наглядовий характер; 2) здійснюється як на державному, так і на міжнародному рівнях, із дотриманням норм національного законодавства та міжнародно-правових актів; 3) реалізація антикорупційної політики, викоринення корупційних правопорушень та повернення довіри суспільства – єдина мета усіх суб'єктів взаємодії; 4) здійснюється шляхом реалізації горизонтальних правовідносин, що зумовлено наявністю автономності від інших органів державної влади [4, с. 124].

Що стосується визначення «напрями», то у Словнику української мови воно тлумачиться як шлях діяльності, розвитку кого-, чого-небудь; спрямованість якоїсь дії, явища [5, с. 164]. Натомість під напрямками взаємодії варто розуміти шляхи діяльності, які виникають під час спільних й узгоджених дій взаємодіючих суб'єктів, спрямовані на досягнення єдиної мети.

Переходячи безпосередньо до дослідження напрямів взаємодії Національного антикорупційного бюро України та Державної служби фінансового моніторингу України, зауважимо, що чітке їх визначення сприятиме не лише цілеспрямованості їх дій, а й попереджатиме вихід за межі їх компетенції, адже в Основному законі України закріплено положення щодо обов'язку органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їхніх посадових осіб діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (ст. 19) [6].

Поряд із цим обов'язковість взаємодії правоохоронного та контролюючого органів передбачена на законо-

давчому рівні. Зокрема, Закон України «Про Національне антикорупційне бюро України» від 14.10.2014 р. [7] покладає обов'язок на цей державний правоохоронний орган взаємодіяти з іншими державними органами (ст. 16), серед яких спеціально уповноважений орган виконавчої влади з питань фінансового моніторингу (ст. 192), тобто Державна служба фінансового моніторингу України. Своєю чергою, Положення про Державну службу фінансового моніторингу України від 29.07.2015 р. [8] одним з основних завдань вказаного органу визначає налагодження співпраці, взаємодії та інформаційного обміну з державними органами (п. 3). Це зумовлено тим, що ефективне та результативне виконання кожним із цих органів завдань, покладених на них, неможливе без інформаційної та іншої взаємодії з іншими суб'єктами.

Своє безпосереднє нормативно-правове закріплення напрями взаємодії між означеними суб'єктами віднайшли у Наказі Міністерства фінансів України та Національного антикорупційного бюро України від 07.12.2016 р. «Про затвердження Порядку взаємодії Державної служби фінансового моніторингу України та Національного антикорупційного бюро України», серед яких: 1) надання та розгляд одержаних узагальнених матеріалів; 2) обмін інформацією; 3) подання та виконання запитів; 4) створення спільних робочих груп [9].

Відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» від 14.10.2014 р. [10] Державна служба фінансового моніторингу України в разі наявності достатніх підстав вважати, що певна фінансова операція може бути пов'язана з легалізацією доходів, одержаних у результаті вчинення іншого злочину, має повідомити про це Національне антикорупційне бюро України та подати до нього узагальнені матеріали, які водночас є повідомленням про вчинене кримінальне правопорушення й підставою розпочати досудове розслідування.

Так, у частині відмивання доходів, отриманих від корупційних діянь, у 2018 р. Державною службою фінансового моніторингу України направлено до вище вказаного правоохоронного органу 300 узагальнених матеріалів (з них – 86 узагальнених матеріалів та 214 додаткових узагальнювальних матеріалів) та розпочато 4 кримінальних провадження [11, с. 27, 39–40], що є вищим показником порівняно з попередніми роками, де Національне антикорупційне бюро України у 2015–2016 рр. не зареєструвало жодного кримінального провадження, а в 2017 р. – лише одне [12, с. 34]. Такий показник свідчить про необхідність оптимізації взаємодії в частині розгляду узагальнених матеріалів, зокрема шляхом узгодження між вказаними суб'єктами організації регулярних нарад для сприяння необхідній співпраці та обміну інформацією із застосуванням електронного формату обміну даними для того, щоб забезпечити отримання Національним антикорупційним бюро України актуальної та комплексної інформації про фінансові транзакції, які мають відношення до відмивання грошей або інших злочинів у межах його підслідності [12, с. 35].

Угодою про міжвідомче та інформаційне співробітництво у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та протидії корупції в Україні від 30.06.2015 р. започатковано взаємодію в частині обміну інформацією між Національним антикорупційним бюро України та Державною службою фінансового моніторингу України, основною метою якої є встановлення принципів взаємодії між вищевказаними суб'єктами з метою обміну інформацією, необхідною для виконання завдань із протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних правопорушень, вчинених вищими посадо-

вими особами, а також запобігання вчиненню нових відповідно до законодавства [13].

Обмін інформацією між Національним антикорупційним бюро України та Державною службою фінансового моніторингу здійснюється в паперовій та/або електронній формі та з дотриманням вимог законодавства щодо її захисту [9]. Такий обмін має досить важливе значення, адже без інформації, наявної в контролюючому органі, правоохоронний орган не може якісно розслідувати злочини. Також це сприяє створенню єдиного інформаційного простору, що дасть змогу суттєво підвищити ефективність діяльності вищевказаних органів.

Як справедливо зауважують А.Г. Бухтіарова та К.І. Крамаренко, узагальненою взаємодією органів Національного антикорупційного бюро та Державної служби фінансового моніторингу полягає в наданні останнім органом інформації про фінансову операцію або сукупність пов'язаних між собою фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу, а також про клієнта. Інформація, одержана Державною службою фінансового моніторингу у встановленому законодавством порядку, обробляється та аналізується на предмет наявності достатніх підстав для притягнення осіб до відповідальності органами Національного антикорупційного бюро. Крім цього, нині механізм обміну інформаційними даними між вказаними органами має бути переглянутий та вдосконалений. Необхідно створити єдину базу корупційних злочинів та встановити рівні відповідальності за розкриття цих злочинів. Таке впровадження значно б підвищило рівень розкриття злочинів із корупційною складовою частиною [14, с. 33–34].

Такий напрям взаємодії як подання та виконання запитів впливає з п. 3 ч. 1 ст. 17 однойменного закону про Національне антикорупційне бюро України, де вказаний правоохоронний орган наділяється правом витребувати та одержувати в установленому законом порядку у вказаному в запиті вигляді та формі від інших органів інформацію, необхідну для виконання своїх обов'язків, у тому числі відомості про майно, доходи, видатки, фінансові зобов'язання осіб, які ними декларуються у встановленому законом порядку, відомості про використання коштів Державного бюджету України, розпорядження державним або комунальним майном. Отримавши такий запит, відповідний суб'єкт зобов'язаний невідкладно чи протягом трьох робочих днів (в окремих випадках – протягом п'яти робочих днів) виконати запит шляхом надання відповідної інформації чи відомостей. За порушення порядку виконання запитів настає відповідальність, передбачена законом [7]. Викладене свідчить про ефективність такого напрямку взаємодії, оскільки сприяє не лише оперативному, повному та всебічному розгляду інформації, що міститься у запиті, а й швидкому розкриттю кримінальних правопорушень. Окрім цього, подання та виконання запитів тісно пов'язано з попередніми напрямками взаємодії, адже запити подаються з метою отримання інформації у рамках перевірки отриманих узагальнених матеріалів.

З метою протидії легалізації злочинних доходів, а також попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних правопорушень актуальним є створення спільних робочих груп, до складу яких можуть входити представники правоохоронних і контролюючих органів. Саме такий напрям діяльності є одним із видів міжвідомчого співробітництва.

Так, однією із таких груп є Робоча група з розгляду проблемних питань суб'єктів первинного фінансового

моніторингу – банківських установ, утворена при Раді з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення. До основних завдань такої групи належить аналіз стану здійснення банківськими установами заходів, спрямованих на запобігання та протидію легалізації злочинних доходів, фінансуванню тероризму та розповсюдження зброї масового знищення, а також розгляд проблемних питань, що виникають у вищезазначених суб'єктів під час виконання обов'язків в означеній сфері. Рекомендації спільної робочої групи оформлюється протоколом [15], який має рекомендаційний характер. До складу такої групи може входити Національне антикорупційне бюро України, але лише за його згодою, на відміну від Державної служби фінансового моніторингу України, яка є обов'язковим учасником.

Також міжвідомча взаємодія Державної служби фінансового моніторингу України та відповідного правоохоронного органу сконцентрована в рамках Робочої групи з проведення секторальної оцінки ризиків суб'єктів фінансового моніторингу, яка також утворена при Раді з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та розповсюдження зброї масового знищення. Результатом її діяльності у попередньому році став Звіт за результатами секторальної оцінки ризиків використання ринку нерухомості для легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансування тероризму, в якому основна увага приділена ідентифікації ризиків (загроз) легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванню тероризму на ринку нерухомого майна, їх аналізі, оцінці [11, с. 46]. Серед основних завдань вищезазначеної робочої групи варто виділити: вирішення проблемних питань, які виникають під час визначення (виявлення) ризиків (загроз) відмивання коштів та фінансування тероризму, проведення аналізу, оцінки та розроблення заходів, спрямованих на запобігання виникненню та/або зменшення негативних наслідків; дослідження впливу відмивання коштів та фінансування тероризму на суспільство, суспільні відносини та фінансову систему тощо [16].

Таким чином, необхідність дослідження напрямів взаємодії Національного антикорупційного бюро України та Державної служби фінансового моніторингу України зумовлена сучасним станом розвитку фінансово-економічної злочинності та поширенням корупційного правопорушень. Аналіз норм національного законодавства дає підстави виділити чотири напрями взаємодії між означеними суб'єктами, під якими варто розуміти спільну й узгоджену діяльність, яка здійснюється шляхом надання та розгляду одержаних узагальнених матеріалів, обміну інформацією, подання та виконання запитів, а також створення спільних робочих груп із метою протидії легалізації злочинних доходів, а також попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних правопорушень. Кожен із проаналізованих напрямів взаємодії Національного антикорупційного бюро України та Державної служби фінансового моніторингу України є запорукою забезпечення фінансово-економічної безпеки України, адже без належним чином організованої взаємодії між правоохоронними та контролюючими органами неможливо забезпечити ефективне розкриття та розслідування злочинів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Філософський енциклопедичний словник / за ред. В.І. Шинкарука. Київ : Абрис, 2002. 742 с.
2. Аверьянов А.Н. Системное познание мира: методологические проблемы. Москва, 1985. 263 с.
3. Корж В. Взаємодія прокурора з органами державної влади, управління та контролю. *Прокуратура. Людина. Держава*. 2005. № 6. С. 29–33.
4. Комарова Ю.М. Адміністративно-правовий статус Національного антикорупційного бюро України : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2018. 229 с.

5. Словник української мови : в 11 томах / за ред. І.К. Білодіда та ін. АН УРСР, Ін-т мовознавства ім. О.О. Потебні. Київ : Наукова думка. Т. 5. 1974. 840 с.
6. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР / *Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
7. Про Національне антикорупційне бюро України : Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1698-VII / *Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 47. Ст. 2051.
8. Про затвердження Положення про Державну службу фінансового моніторингу України : Постанова Кабінету Міністрів України від 29 липня 2015 р. № 537. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/537-2015-%D0%BF#n2>.
9. Про затвердження Порядку взаємодії Державної служби фінансового моніторингу України та Національного антикорупційного бюро України : Наказ Міністерства фінансів України та Національного антикорупційного бюро України від 07.12.2016 р. № 1062/353. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1729-16>.
10. Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення : Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1702-VII / *Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 50-51. Ст. 2057.
11. Звіт Державної служби фінансового моніторингу України за 2018 р. Київ, 2018. 82 с.
12. Експертний аналіз діяльності Національного антикорупційного бюро України. Березень 2018 р. / Пер. з англ. 94 с.
13. Започаткована співпраця між Національним антикорупційним бюро України та Державною службою фінансового моніторингу України. URL: <https://nabu.gov.ua/novyny/oficijni-zayavy/zapochatkovana-svivpraca-mizh-nacionalnym-antukorupciynym-byuro-ukrayiny-ta>.
14. Бухтіарова А.Г., Крамаренко К.І. Особливості взаємодії Національного антикорупційного бюро і Державної служби фінансового моніторингу України. *Наукові записки Львівського університету бізнесу та права*. 2018. Вип. 19. С. 31–35.
15. Положення про робочу групу з розгляду проблемних питань суб'єктів первинного фінансового моніторингу – банківських установ. URL: http://www.sdfm.gov.ua/content/file/Site_docs/2019/20190117/Poloshena.pdf.
16. Положення про робочу групу з проведення секторальної оцінки ризиків в системі ПВК/ФТ. URL: http://www.sdfm.gov.ua/content/file/Site_docs/2018/20180809/Polozhennya.pdf.

УДК 342.951

АДМІНІСТРАТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОГО АГЕНТСТВА УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ВИЯВЛЕННЯ, РОЗШУКУ ТА УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ, ОДЕРЖАНИМИ ВІД КОРУПЦІЙНИХ ТА ІНШИХ ЗЛОЧИНІВ

PUBLIC ACTIVITY OF NATIONAL AGENCY OF UKRAINE FOR FINDING, TRACING AND MANAGEMENT OF ASSETS DERIVED FROM CORRUPTION AND OTHER CRIMES

Гречанюк Р.В.,
*кандидат юридичних наук,
провідний науковий співробітник
Національної академії прокуратури України*

У статті автором досліджено специфіку адміністративної діяльності центрального органу виконавчої влади зі спеціальним статусом – Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів. Автор з'ясував зміст категорії «адміністративна діяльність». У статті проаналізовано чинники забезпечення принципу незалежності в інституційній та функціональній діяльності агентства з менеджменту кримінальних активів в Україні. Автором обґрунтовано необхідність автоматизації функцій Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів з урахуванням широкого спектру інформаційної роботи. Виокремлено ознаки категорії «адміністративна діяльність»: по-перше, підзаконна діяльність, яка піддається цілеспрямованому впливу адміністративно-правових норм; по-друге, їй властиві правова та організаційна (неправова) форми; по-третє, охоплює внутрішні управлінські відносини та зовнішню компетенційну сферу реалізації повноважень; по-четверте, залежно від функціональної структури за змістом може класифікуватися як адміністративно-юрисдикційна, адміністративно-процесуальна, адміністративно-сервісна тощо; по-п'яте, базується на застосуванні методів примусу, переконання, превенції. Адміністративна діяльність Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами визначена як системна, підзаконна, владно-розпорядча діяльність із забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері менеджменту кримінальних активів, забезпечення прозорості процедур із ними, а також створення умов для захисту майнових прав фізичних, юридичних осіб – учасників кримінального процесу, а також публічного інтересу держави.

Ключові слова: Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, принцип незалежності, адміністративна діяльність, уповноважені особи, громадський контроль.

In the article the author analyzes the specifics of the administrative activity of the central executive authority with the special status as the National Agency of Ukraine on the detection, tracing and asset management of corruption and other crimes. The author observes the content of the category "administrative activity". The author analyzes the factors ensuring the independence principle in the institutional and functional activities asset recovery and management agency in Ukraine. The author substantiates the necessity to automation the functions of the National Agency of Ukraine on the detection, tracing and asset management of corruption and other crimes, because of wide range of information work.

Among the following features of the category of administrative activity are the following: firstly, subordinate activities that are subjected to the targeted influence of administrative and legal norms; secondly, it has legal and organizational (non-legal) forms; thirdly, it covers internal management relations and external competence sphere of realization of powers; fourth, depending on the functional structure in terms of content can be classified as administrative-jurisdictional, administrative-procedural, administrative-service, etc.; fifthly, is based on the application of coercive methods, beliefs, and prevention. National Agency of Ukraine on the detection, tracing and asset management of corruption and other crimes administrative activity is a systematic, subordinate, power and regulatory activity aimed at ensuring the formation and implementation of state policy in the field of criminal assets management, ensuring transparency of procedures with them, as well as creating conditions for the protection of property rights of individuals, legal entities - participants in the criminal process, and also public interest of the state.

Key words: National Agency of Ukraine on the detection, tracing and asset management of corruption and other crimes, independence principle, administrative activity, authorized persons, public control.